

သင်ဖြတ်နိုး

မမုန်းပါနဲ့ ခွင့်လွှတ်ပါ

အခန်း (၁)

ခြံဝင်းကလေးနှင့် အိမ်လေးဖြစ်လည်း ညိုပြာညက်ကတော့ သဘောကျပါသည်။ ။ မောင်ကတော့ နှစ်သက်ပုံမရ။ ခြံကျယ်ဝင်းကျယ်ကြီးနှင့် နေထိုင်လာရသော မောင့်အတွက် အလွန်သေးနပ်သော နေရာလေးဖြစ်နေမှာ သေချာနေ၏။ ဒါပေမဲ့ မတတ်နိုင်ဘူးလေ ... ညိုပြာ တတ်နိုင်တာက ဒီအခြေအနေပဲ မဟုတ်လား။ မောင့် မျက်နှာက ရှုတည်တည်၊ သူမအား မလွဲသာ မရှောင်သာလို့ မောင်လက်ထပ်ခဲ့သည် ဖြစ်၍ အောက်သက်သက် အမူအရာဖြစ်နေသည်။ ။

"မောင်က ညိုပြာယောက်ျားအဖြစ် တရားဝင်နေပေးဖို့ လိုအပ်နေလို့ပါ။ ညိုပြာ လွယ်ထားရတဲ့ ရင်သွေးလေးမွေးပြီးတဲ့ အထိပါပဲ မောင် ..."

"မင်းဆန္ဒတွေအတိုင်း မောင် လိုက် လာပြီပဲ...အပိုစကားတွေပြောမနေပါနဲ့ ၊ ညိုပြာ တစ်ခုတော့ရှိတယ်နော် ငါက စီးပွားမရှာတတ်ဘူး၊ မိဘတွေကလည်း မင်းနဲ့ သဘောမတူလို့ အမွေဖြစ်လိုက်ကြပြီလေ... အခြေအနေကို မင်းသိတယ်နော်"

အရာအားလုံးက ညိုပြာညက် အမှားတွေပဲဖြစ်သည်။ ။ မောင့်လို သူဌေးသားတစ်ယောက်ကို အရယူမိလိုက်တဲ့ အတွက် ဖြစ်၏။ ညိုပြာက အရမ်းလှပချင်၊ ဝတ်စားပြင်ဆင်လွန်းတဲ့ မောင့်လို သူဌေးသားတစ်ယောက်ကိုအတင်းရောပြီး ချစ်သူအဖြစ်တင်မက ဘဝပါ ပုံအပ်ပစ်လိုက်

သည် မှာ ညိုပြာ အမှားပဲ၊ မောင်က ညိုပြာကို အပျော်ပဲချစ်တာ ညိုပြာနဲ့ အတည်တကျ လက်ထပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ခဲ့တာမဟုတ်၊ ညိုပြာလည်း သိသိကြီးနှင့် သူဌေးသားတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်လိုက်ရင် သူဌေးသမီး ဖြစ်ပြီဟု ထင်ခဲ့တာပါ။ လက်တွေ့မှာ တော့ မောင်ကသာ သူမအား တရားဝင် လက်ထပ်ခဲ့ပြီး မိဘတွေက လက်မခံပေ...သားအဖြစ်မှ စွန့်လွှတ်လိုက်ကြသည်။ ။

"မင်း ငါ့ကိုလက်ထပ်ရင် မင်းပဲတာဝန်ယူရမှာ နော် ညိုပြာ ..."

မောင့်ဆီက ဒီစကားတွေကြားလာရသောအခါ သူမ အံ့သြတုန်လှုပ်သွားရသည်။ ။ ဖြစ်ချင်တာဖြစ်ပဲ သူမမှာ မောင်နှင့် ရသောကိုယ်ဝန်က လွယ်ထားပြီးသားဖြစ်နေ၏။ မောင့်မိဘတွေက သူမအား ပိုင်းလုံးမအဖြစ်သတ်မှတ်ပြီး မောင်ရဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကိုပါ ဖယ်ရှားသိမ်းယူလိုက်ကြသည်။ ။

"အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့ သား...ဘာမဟုတ်တဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို မင်းလက်ထပ် ယူတယ်၊ မိဘဂုဏ်သိက္ခာကိုတောင် မငဲ့ကွက်တဲ့ ကောင်ပဲ"

မောင့်ကို သူမအတင်းအကျပ်ခြိမ်းခြောက်ကာ လက်ထပ်ခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ။ မောင်က လွယ်ထားရတဲ့ ကလေးကို ဖျက်ချပစ်ရန် ပြောခဲ့တာကို ကျွန်မက လက်မခံ လက်ထပ်ဖို့ ပဲ တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ။

"ညိုပြာကို မောင် လက်ထပ်ရမယ်၊ မရဘူးနော် မောင်၊ ညိုပြာအရှက်ကွဲမခံနိုင်ဘူး လက်ထပ်ရမယ် ... မောင် ငြင်းဆန်ရင်တော့ သက်ဆိုင်ရာကနေ ဥပဒေအတိုင်း ဆက်ပြီးတောင်းဆိုရမှာ ပဲ"

"မင်းအကျပ်ကိုင်တာပဲ ညိုပြာညက် မင်း ငါ့ကိုအမိဖမ်းတာပဲ၊ မင်းအတင်းအကျပ် ငါ့ကိုအမိအရ အပိုင်လုပ်ပစ်တာပဲ၊ ငါကမိန်းကလေး

တွေကို သိပ်မချစ်တတ်ဘူးနော်"

မောင်က ဒီလိုလူစားမျိုး၊ မိန်းကလေးတွေအများကြီးနှင့် ရှုပ်ပွေနေခဲ့တဲ့ ယောက်ျားဖြစ်နေသည်။ မောင် လက်ထပ်မယ့် မိန်းမအဆင့်က ကျွန်မလို အဆင့်အတန်းမျိုးမဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့ ဘယ်ရမလဲ...သူမကလည်း မောင့်ကိုခြိမ်းခြောက်ကာ အမိအရလက်ထပ်ခဲ့သည်။

"ညိုပြာကပဲ မောင်ကိုရှာဖွေကျွေးမွေးမှာ ပါ၊ ကျွန်မရင်သွေးလေးမွေးပြီးတဲ့ အထိပါပဲ၊ မောင် နားလည်မယ့်စကားနဲ့ ပြောရရင် လင်ကောင်ဖော်တာလေ..."

ညိုပြာ အမှားတွေဖြစ်ပေမယ့် သူမ ယောက်ျားမရှိဘဲ ကလေးတစ်ယောက်တော့ အရှက်မရှိမမွေးနိုင်ပေ...မောင်လေးနှင့် အဖေက ရှိနေသေးသည်။ သူမဘယ်လိုပဲ မောင့်ကို အမိဖမ်းတယ်ပြောပြော သူမက မိန်းမလည် မိန်းမရှုပ်မဟုတ်၊ မောင်တစ်ယောက်ထဲနဲ့ ပဲ ချစ်သူထားခဲ့ဖူးတာပါ၊ သူမအလှအပနဲ့ ချမ်းသာမှုကြောင့် သူဌေးသားကို ချစ်သူထားမိပေမယ့် လော်လည်ဖောက်ပြားတာမဟုတ်၊ အမှားတွေအားလုံးကတော့ သူမရဲ့ မဆင်မခြင်အသိတရားကင်းမဲ့စွာ စိတ်လိုက်မာန်ပါ လုပ်ဆောင်လိုက်မိတာကြောင့်ပဲဖြစ်သည်။

"မောင်က ညိုပြာမိသားစုနဲ့ မနေချင်ဘူးဆိုလို့ သီးသန့်ငှားရတာလေ၊ လွတ်လပ်ပါတယ် မောင် ..."

"အင်း"

"တစ်နှစ်လောက်တော့ မောင်သည်းခံပြီးနေပေးပါနော်၊ ကျွန်မကြောင့် မောင် ဒုက္ခတွေခံစားရတယ် ဆိုပေမယ့် မလွဲသာမရှောင်သာလို့ ပါ"

"ကောင်းပြီလေ ငါကတော့နေရမှာ ပဲ၊ ငါ့မိဘတွေက လုပ်ငန်းတွေ လည်း သိမ်းထားတော့ ငါ့အတွက်ခက်တယ်"

"မောင် အိမ်မှာ ပဲနေပါ၊ ကျွန်မအပြင်မှာ အလုပ်ထွက်လုပ်ပါ့မယ်၊ ကျွန်မမှာ အလုပ်ရှိတာပဲ"

သူမ အလုပ်တွေရှာထားသည် ။ ကလေးတွေကို ဂိုက်လုပ်ပေးတာ ရော၊ ကုမ္ပဏီမှာ ရော၊ အိမ်လေးတောင် သူမခြစ်ကုတ်စုဆောင်းထားတဲ့ ဂိုက်ဆံနှင့် ငှားရခြင်းပင်။ ပြီးတော့ မောင်နဲ့ သူမချစ်သူတွေ ဖြစ်ခဲ့စဉ်က မောင် ပေးခဲ့သော ရွှေတို ရွှေစလေးတွေကို ရောင်းချ၍ ရတဲ့ ငွေလည်း ပါသည် ။

"မောင် ကော်ဖီသောက်မလား၊ မောင့်အတွက်ကတော့ ညှိပြာရိက္ခာ အပြည့် ထည့်ထားပြီးသားပါနော်"

"ငါက အရက်သောက်ချင်တာ"

"ရှင်"

"ငါ သောက်တတ်တဲ့ အရက်ကို မင်းသိတယ် မဟုတ်လား"

"အင်း...သိတယ်လေ၊ မောင်က အကောင်းစားအရက်ပဲ သောက်တတ်တာ မဟုတ်လား၊ ညှိပြာမဖြစ်မနေဝယ်ပေးပါ့မယ်"

"မင်းကတိနဲ့ မင်းပဲလေ၊ ငါက မိသားစုကိုတောင်စွန့်ခွာပြီး မင်းနဲ့ လက်ထပ်လိုက်ရတာ။ အဲ့ဒါ မင်းရဲ့ မိုက်မဲမှုပဲ ညှိပြာညက် ...မင်းက ငါ့ကို ချုပ်ကိုင်ဖို့ ကလေးယူလိုက်တာလေ..."

"အို"

သူပြောတာတွေကလည်း အမှန်တွေပဲဖြစ်သည် ။ ညှိပြာအမှားတွေ

ပါပဲ။ မောင့်ကိုအမိဖမ်းဖို့ သူမရင်သွေးလေးယူခဲ့တာ၊
သူမအထင်မှားသွားတာပါ။ မောင်တို့ မိသားစုအတွက်
မြေးဦးလေးဖြစ်မှာ မို့ လက်ခံလိုက်မည်ပဲထင်မိသည်။ ။

"မောင့်အတွက် အရက်သွားဝယ်ပေးမယ်နော်"

"အမြည်းနဲ့ ရေခဲပါဝယ်လာခဲ့နော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

မတတ်နိုင်ဘူးလေ သူမကတော့ မောင့်ဆန္ဒတွေအတိုင်းပဲ ဖြည့်စွမ်း
ပေးရမည်ဖြစ်သည်။ ။ မောင်သောက်တဲ့ အကောင်းစားအရက်က ငါး
သောင်းကျော်မလားပဲ။ ညိုပြာမှာ ပိုက်ဆံက တစ်သိန်းကျော်လောက်
တော့ ကျန်သေး၏။ ရင်သွေးလေးမွေးပြီးသည် အထိ မောင့်ကို သူမအ
နားမှာ နေစေချင်သည်။ ။ သူမ စတိုးဆိုင်မှာ အရက်ဝယ်ပြီးပြန်ထွက်လာ
တော့ မောင်လေးညီညီတာနှင့် သွားဆုံသည်။ ။

"မမ"

"ညီ"

"အရက်လာဝယ်တာလား"

"ယောက်ျားအတွက် အရက်တောင်ဝယ်ပေးနေရလား"

"သူ...သူက သူဌေးလေ၊ မမနဲ့ လက်ထပ်လိုက်ပြီး အမွေတွေအဖြစ်
ခံရတယ်ဟဲ့၊ အိမ်သေးသေးလေးမှာ နေရတာလေ...လောလောဆယ်
တော့ မမလုပ်ပေးရမှာ ပဲ"

"မမယောက်ျားက အမွေဖြစ်ခံထားရတာတောင် အရက်အကောင်း
စားတွေသောက်နေသေးတာပဲလားဟင်"

"ညီ...မမကိစ္စမှာ ဝင်မပါစမ်းပါနဲ့ မမကို သူလက်ထပ်တာပဲ ကျေးဇူး တင်ရမယ် မဟုတ်လား"

"ညီ"

"ပြော"

"ဖေဖေရော ဘာပြောသေးလဲ၊ မမကို အရမ်းပဲစိတ်ဆိုးနေသေးလား ဟင် ..."

"ဖေဖေကတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်တာပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မမစိတ်ထိခိုက် မှာ လည်း စိုးတယ်တဲ့ ...မမအဆင်ပြေအောင်ပဲနေပါစေတဲ့ ..."

"ညီရယ် ...မမအပြစ်တွေပါ ...မမအမှားတွေပါ ..."

ညီသိထားတာက မမကို အထင်အမြင်သေးပြီး မတူမတန်သဖြင့် သားကိုပါ အမွေဖြစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။ ဒါကတော့ထားပါတော့လေ ...မမကို ကလေးမီးဖွားပြီးတဲ့ အထိပဲ ကိုဆက်မော်က လက်ထပ်တာတဲ့ ဟန်ပြပဲလေ။ ကိုဆက်မော် မိဘတွေကလည်း မမနှင့် ကလေးမပါရင် အချိန်မရွေး သားကိုလက်ခံမယ်တဲ့ ရက်စက်လိုက်ကြတာ။ လူလူချင်းပဲ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ နှိမ့်ချဆက်ဆံနေရတာလဲ၊ ကိုဆက်မော်က လည်း ငွေမရှာဘဲ မမရှာပေးဆိုပြီး အရက်အကောင်းစားတွေ သောက် နေသည် ...မတရားနှိပ်စက်တာပဲ...ညီဒေါသဖြစ်ရ...မမအတွက်ကြေ ကွဲရသည် ။

"ညီ"

"ဟင်"

"မမအတွက် ဘာမှ မခံစားနဲ့ နော်ညီ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကလေးကရှိ သေးတယ်၊ မမကတော့ မွေးရမှာ ပဲ"

မမထွက်သွားသည်။ ညီစိတ်မကောင်းဖြစ်ရ၏။ မမက အလှအပမ
က်မောတယ်၊ ဝတ်စားပြင်ဆင်ချင်တယ်၊ ချမ်းသာချင်တယ် ...အဲ့ဒါတွေ
က မမညှိပြော့ ဘဝကိုသတ်လိုက်တာပဲ၊ ကိုဆက်မော်ကို မမအတင်းအ
ကျပ်ပူးကပ်ခဲ့တာဟု ပတ်ဝန်းကျင်မှာ သတင်းတွေကပျံ့နှံ့နေသည်။

"ညီတာ"

"ဟင် ...မြတ်အောင်"

"မင်းအစ်မကတော့စံပဲ ယောက်ျားအလိုလိုက်တာကွာ အရက်တော
င် အကောင်းစားမှ သောက်မယ်လို့ တောင်းဆိုတာနဲ့ ..."

"အဲ့ဒါ မင်းနဲ့ ဘာဆိုလို့ လဲ မြတ်အောင် ...မင်းအနေသာကြီးပဲ"

"အနေသာကြီးပေမယ့် တွေ့ရကြားရတာ အမြင်ကတ်စရာကောင်း
လို့ ကွ၊ မင်းအစ်မ နှိပ်စက်ခံနေရတာ ကြားကနေမကျေနပ်လို့ "

သူထွက်လာခဲ့သည်။ မမ ဘာဖြစ်လို့ များ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးတွေဖြစ်
လာအောင် လုပ်ခဲ့တာလဲ...ရပ်ကွက်ထဲမှာ မမနာမည်ကပျက်နေသည်
...ညီ ဒေါသဖြစ်ရ၏။ ရှက်လည်း ရှက်သည်။ သူအိမ်ပြန်ရောက်လာ၏။
ဖေဖေက အရက်တွေ သောက်နေသည်။

"ဖေဖေ"

"ဟင်"

"အရက်တွေ အရမ်းမသောက်ပါနဲ့ "

"သားညီ ဖေဖေအရမ်းစိတ်ထိခိုက်နေလို့ ပဲ၊ ဖေဖေအသုံးမကျလို့
သားသမီးတွေ မျက်နှာငယ်ရတာလေ"

"ထားလိုက်ပါ ဖေဖေ အားလုံးရဲ့ ကံကြမ္မာပါ ...အရက်ပါနဲ့ အသည်း

နဲ့ မတည့်ဘူးလေ"

ဖေဖေအရက်သောက်လွန်း၍ အသည်းမှာ အနာဖြစ်နေလို့ အရက်ဖြတ်ထားသည်။ မမကြောင့် အရက်တွေပြန်သောက်နေ၏။ ညီစိတ်ပူပန်နေရပြီး ဖေဖေကိုတားလိုသည်။

"ဖေဖေကြောင့်ပါ၊ သမီးရော သားရော ချောမောပြီး လူရည်သန့်လေးတွေ၊ ဖေဖေက ပေတေပြီး ရောဂါရမှ အရက်ဖြတ်တာလေ"

"တော်ပါတော့ ဖေဖေ"

"သမီးလေးကလှပတယ်၊ ဝတ်စားချင်တယ်၊ ဒါကပျက်စီးခြင်းအစပဲကွ"

"ဖေဖေရောဂါနဲ့ အရက်က မတည့်ဘူးလေ...ဖေဖေ နောင်တရရင် အရက်ဖြတ်ရမှာပဲ မဟုတ်လား"

"ဒီတစ်ရက်ပါပဲကွာ...ဖေဖေ အရမ်းစိတ်ထိခိုက်နေရလို့ ပါ"

"သားတောင်းပန်ပါတယ် ...အရက်ကိုမသောက်ပါနဲ့ တော့"

ညီစိတ်တွေရှုပ်ထွေးနေရသည်။ မမအတွက် ရှက်လည်း ရှက် ဒေါသလည်း ထွက်ရ၏။ ဒီကြားထဲ မမသတင်းတွေက သူများ ပြောချင်စရာမကောင်းသတင်းတွေပဲဖြစ်နေသည်။

"ဖေဖေရယ် ညီတောင်းပန်ပါတယ် ...အရက်မသောက်ပါနဲ့ တောင်းပန်ပါတယ်"

"အေးကွာ ဖေဖေသား ဒီလောက်အထိတောင်းပန်နေရင်လည်း ဖေဖေမသောက်တော့ပါဘူး...သွားဟာ"

"ခလွမ်း"

အရက်ပုလင်းက တစ်စစီကွဲကြွေသွားသည် ။ ဖေဖေတော်တော်
လေးမူးနေ၏။ ရောဂါအတွက် သူစိတ်ပူနေရသည် ။ မမအတွက်လည်း
သူနှလုံးသားတွေ နာကျင်နေသည် ။

"မင်းမမအတွက် ဖေဖေသမီးအတွက် ဘာတစ်ခုမှ လုပ်မပေးနိုင်ဘူး
ကွ ...တော်တော်လေးတာဝန်မကျေတဲ့ ဖခင်တစ်ယောက်ပဲလေ..."

"တော်ပါတော့ ဗျာ"

မမ အရမ်းအနှိမ်ခံနေရတာ ဖေဖေကြားသိထား၍ စိတ်ထိခိုက်နေသ
ည် ။ သူလည်း ကြားတာပဲ၊ မမကို ဟန်ပြပဲလက်ထပ်တာတဲ့ ...ကလေး
မွေးပြီးရင် ကွာမှာ တဲ့ ...ပစ်ထားခဲ့မှာ တဲ့ ...သူဌေးသားအတွက် မမက
အကုန်တာဝန်ယူရမှာ တဲ့ ...ညီတာ စိတ်ညစ်နေသည် ။

အခန်း (၂)

ကိုဆက်မော်ရဲ့ ညီမ မှူးသခင်ကို ညီစိတ်ဝင်စားစွာကြည့်မိသည် ။
ချောမောလှပပြီး နုနုဖတ်ဖတ်ကောင်မလေး၊ သူမောင်းလာတာက နောက်ဆုံးပေါ် သိန်းပေါင်းများစွာတန်သောကားပဲ၊ ညီတာစိတ်မဝင်စားမိ...ဘာလုပ်မှာ လဲ သူ့အစ်မအား အထင်သေးစွာဆက်ဆံပြောဆိုထား၍ နည်းနည်းလေးတင်းနေသည် ။

"မှူးသခင်တဲ့ အရမ်းလှတဲ့ ကောင်မလေးပဲ...မင်းတို့ က ဆွေမျိုးတွေပဲ...ညီတာ သွားပြီး နှုတ်ဆက်လေ"

"မင်းက အခြောက်တိုက် ဘဝင်မြင့်နေပြန်ပြီ"

သူ မိန်းကလေးတွေကို စိတ်မဝင်စားပါ။ ချမ်းသာတဲ့ မိန်းကလေးတွေဆို ပိုဆိုးသေးတယ်၊ ညီတာက မာနရှိသည် ။ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ်ကိုယ်ပဲရပ်တည်၍ ကြီးပွားချမ်းသာချင်သူပါ။ မမကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်က ပြောဆိုမှုတွေခံရတာပင် သူရက်လို့ သေတော့မည်ဖြစ်သည် ။

"ညီတာ"

"ဟင်"

"ကောင်မလေးက မင်းကိုကြည့်နေတယ်"

"ထားလိုက်ပါ"

"မင်းက စတိုင်လ်မိတယ်ကွ"

"ထားလိုက်ပါ"

သူကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြည့် ...ချမ်းသာတဲ့ ကောင်မလေးတွေ
ဆိုရင် ပိုပြီးတော့တောင် မကြည့်သေးတယ် ...သူက ဘဝကို ရုန်းကန်
လှုပ်ရှားကြိုးစားနေသူ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို စိတ်မဝင်စားဘဲ သူထလိုက်သ
ည်။

"ကိုညီတာ"

"ဟင်"

"မမညိုပြာရဲ့ မောင်နော်"

"ဟုတ်တယ် ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"သခင်က လာနှုတ်ဆက်တာပါ"

"သခင်"

နာမည်ကိုက အမြင်ကတ်စရာကောင်းလောက်အောင် သုံးနှုန်းနေ
သည် ...သခင်တဲ့ ၊ သူကတော့ ဘာမှ မပြောဘဲလှည့်ထွက်လာခဲ့၏။
မင်းတို့လို မိန်းကလေးမျိုးတွေနဲ့ လုံးဝမပတ်သက်ချင်ဘူး...မှူးသခင်က
ဘယ်လိုလူလည်း မသိဘူးဆိုပြီး စူစူအောင့်အောင့်လေး ကျန်ရစ်ခဲ့သည်
။

"ညီတာ"

"ဘာလဲ"

"ကောင်မလေး ဒေါသဖြစ်သွားပြီ...မင်း အရမ်းအိုင်တင် ခံလွန်းတာ
ထင်တယ်"

"ငါ ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုးတွေနဲ့ မပတ်သက်ချင်ဘူး"

"ကောင်မလေးက အမျိုးမှန်းသိလို့ လာခေါ်တာပဲ"

"ထားလိုက်ပါ"

သူဘာမှ ဆက်မပြောချင်တော့သဖြင့် ထွက်လာခဲ့သည် ။
သူငယ်ချင်းတွေက တစ်နေရာသွားမယ် ပြောနေသဖြင့် သူနေရစ်ခဲ့သည်
။ သူအလုပ်ရှာရမည်။ သူ့ ပညာရေးအတွက် တာဝန်ယူနေတဲ့ မမက အိ
မ်ထောင်ကျသွား၍ ထောက်ပံ့နိုင်ခြင်းမရှိပေ။ သူသင်တန်းတွေ တက်
နေသည် ။ သူဘတ်စ်ကားဂိတ်မှာ တစ်ယောက်ထဲရပ်ရင်း ဘာဆက်လု
ပ်ရမလဲဆိုတာ စဉ်းစားနေစဉ် ကားတစ်စီးက သူ့အနားမှာ ထိုးရပ် လာ
သည် ။

"ညီတာ"

"ဟင်"

"တက်ပါ"

"သခင်လိုက်ပို့ပါရစေ"

"မင်းလမ်းမင်းသွားပါ မှူးသခင်၊ ငါက မင်းတို့လိုမိန်းကလေးတွေနဲ့
ပတ်ပတ်သက်သက် မလုပ်ချင်ဘူး"

"သခင်က အဲ့ဒါကို တောင်းပန်ချင်လို့ ပါ၊ မာမီနဲ့ ကိုကိုတို့ လွန်တာ
လေ...အဲ့ဒီလိုမဖြစ်သင့်ဘူးလို့ တောင်းပန်ပါတယ်နော်"

"မလိုပါဘူး...အဲ့ဒါက မမကိစ္စပဲ၊ မင်းလည်း နောက်ထပ် လာပြီး မပ
တ်သက်ပါနဲ့ "

သူဘတ်စ်ကားပေါ် တက်သွားသည် ။ သူမနှုတ်ခမ်းလေးစူပြီး မကျေ

မနပ်လေးကျန်ရစ်ခဲ့၏။ ကိုကိုကြောင့် မမညိုပြာကို မာမီကနှိမ်ချင်နေသည် ။ ကြည့်ပါဦး မျက်နှာကြီးက တင်းမာနေသည် ။ သူငယ်ချင်းတွေ ဆီပြန်ရောက်တဲ့ အထိ နှုတ်ခမ်းစုစုလေးတွေက မပြေချင်သေးပေ၊ ချစ်စုကရယ်သည် ။

"ဘာရယ်တာလဲ ဟ"

"သူက အရမ်းကိုဘဝင်မြင့်နေလို့ နင်မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီး ပြန်လာတာ မဟုတ်လား"

"သခင်က တောင်းပန်နေတာတောင် နောက်ထပ်လာမပတ်သက်နဲ့တဲ့ "

"သူ့အစ်မအပေါ် မာမီဆက်ဆံတာက မတရားဘူးလေ၊ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုကိုက သူများ သားသမီးကိုစော်ကားခဲ့တာပဲ"

"ရှင်က တော်တော်လေး စိတ်သဘောထားကောင်းနေတာပါလားသခင် ...ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင်းပန်ချင်နေရတာလဲ...နင်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲဟ"

"ဆိုင်တယ်"

"ဘာဆိုင်တာလဲ"

"သူ့အစ်မလေ"

"အဟဲ့"

သူငယ်ချင်းတွေပြောလည်း ပြောစရာပါပဲ။ သူက သခင်ယောင်းမရဲ့ မောင်ဆိုလို့ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သူနှင့် အမှတ်မထင် မျက်လုံးချင်းဆုံမိသွားထဲက သခင့်စိတ်ထဲမှာ သူ့ကိုနှစ်သက် သဘောကျသွားသလိုပင်

ပြီးတော့ သခင်ကလည်း မမညီပြာအတွက် တောင်းပန်ချင်နေသည် ။
ဒါကြောင့်မို့ သွားပြီးတောင်းပန်ခဲ့တာပါ ...သူ့အကြည့်တွေက တင်းမာ
က်ထန်နေသည် ။

"ဝဋ်လည်တော့မယ် ထင်တယ်"

"ဘာဖြစ်လို့ လဲဟ"

"သူက ရှင့်ကို သူ့အစ်မအတွက် လက်စားချေရင်ရော"

ဝဋ်လည်မယ်ဟုတ်လား၊ အဲ့ဒီဝဋ်လည်ခြင်းမျိုးကို သခင်က လည်ချ
င်နေသလိုပင်... သူ့အစ်မအပေါ် မာမိက မညှာမတာ ရက်စက်ခဲ့သည် ။
သားသမီးချင်းပင် ကိုယ်ချင်းမစာခဲ့။ သခင်က မိန်းကလေးချင်း ကိုယ်ချ
င်းစာပြီး သနားနေမိသည် ။

"သွားတော့မယ်"

"နေဦးလေဟယ်... ရှင်ပဲညစာကျွေးမယ်ဆို"

"နောက်နေ့မှ စားတော့ ဒီနေ့သွားစရာရှိတယ်"

သူမ ကားလေးပေါ်တက်ပြီး မောင်းထွက်လာခဲ့သည် ... ကိုကို့ဆီကို
ပါ... ကိုကိုတို့ အိမ်လေး ကို သခင်သိသည် ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သခင် တော
င်းပန်ချင်နေသည် ။ ကိုကိုအိမ်လေးရောက်တော့ ကိုကိုက အရက်သော
က်နေ၏။ မမညီပြာကတော့ မီးဖိုထဲမှာ ကြော်လှော်ချက်ပြုတ်နေသည်
...

"ကိုကို"

"ဟင်... သခင်ညီမလေး ဘာလာလုပ်တာလဲ ပြန်စမ်း"

"ကိုကို ဘာဖြစ်လို့ အဲ့ဒီလို လုပ်ရတာလဲ... မမညီပြာမှာ ဘာအပြစ်

ရှိလို့ လဲဟင်"

"ကိုကိုကို ယူလိုက်တဲ့ အပြစ်လေ"

"အဓိပ္ပာယ်မရှိတာပဲ... ကိုယ့်မိန်းမ ကိုယ့်ရင်သွေးလေးရဲ့ အမေအ
ပေါ်မှာ အဲ့ဒီလို စိတ်ဓာတ်တွေ မမွေးပါနဲ့ "

"ညီမလေး မသိရင် အသာနေစမ်းပါ... ဒီမိန်းမက ကိုကိုကို အကျပ်
ကိုင်ပြီး လက်ထပ်တာလေ"

"တော်ပါတော့ ကိုကိုရယ်"

မမညိုပြာက စားသောက်စရာ ပန်းကန်ကိုင်ပြီး ထွက်လာသည် ...
သူမကိုမသိပေ... ကြောင်ပြီးကြည့်နေ၏ ... ကိုကိုက မျက်နှာထားတင်း
တင်းနှင့် ပြန်ထိုင်နေသည်။

"သခင် ပြန်စမ်း... ညီမလေး"

"ဒီနေရာကို လာစရာမလိုဘူး နောက်ထပ်မလာနဲ့ "

"ကိုကို"

"ပြန်"

"မမ အတွက်စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့ မောင့်ဘက်က ဒီလောက်
လေးလုပ်ပေးခဲ့တာပဲ ကျေဇူးတင်ပါပြီ"

မမညိုပြာကို သခင် သနားမိနေသည်။ ကိုကို အဲ့ဒီလောက်အထိ
စိမ်းကားရက်စက်ဖို့ မသင့်ဟု ထင်မိနေ၏။ သူဒေါသဖြစ်နေမှာ ပါ။ သခင်
တို့ မိသားစုရဲ့ အပြုအမူတွေက တော်တော်လေး ကိုယ်ချင်းစာနာ စိတ်
ကင်းမဲ့နေသည်။ သခင်မကြိုက်ပေ၊ ကိုကိုက မိန်းကလေးတွေနှင့်သက်
စေ့တဲ့နေသူဖြစ်သည်။

"ဒီမိန်းမက ကိုကိုလို သူဌေးသားတစ်ယောက်ကို အရမ်း လက်ထပ်
ချင်တာလေ... ကိုယ့်ဘဝကိုယ်နားမလည်ဘဲ အပိုင်ဖမ်းလိုက်တာ...
ဘာတဲ့ လက်မထပ်ရင် တရားရုံးကနေ ဥပဒေကြောင်းနဲ့ တောင်းဆိုမယ်
တဲ့ "

"ဟား... ဟား... ဟား..."

"ကိုကို..."

"ပြန်..."

"ညီမချင်း ကိုယ်ချင်းစာပါအုံး"

"သူ့အဆင့်အတန်းနဲ့ ကိုကိုကို မရ ရအောင်ယူခဲ့တာ ကိုကိုက ဘာကို
ကိုယ်ချင်းစာရ မှာ လဲ..."

"ဟုတ်ပါတယ် ညီမလေးရယ်... မမအပြစ်တွေပါပဲ၊ မမလွယ်ထား
တဲ့ ကိုယ်ဝန် မွေးဖွားပြီးတဲ့ အထိပဲ မောင်နာမည်ခံပေးစေချင်တာပါ...
မမ ဒီလောက်ပဲတောင်းဆိုချင်တာပါ"

မောင့် ညီမလေးမှူသခင်ကို ညှိပြာမမြင်ဘူးပေ၊
တော်တော်လေးချောမောပြီး ချစ်စရာကောင်းလိုက်တာဟု ထင်မှတ်မိ
သည် ။ စိတ်သဘောထားလည်း ဖြူစင်နေ၏။ ညှိပြာကတော့ ဘယ်သူမှ
အပြစ်မတင်လိုပါဘူး၊ ညှိပြာအမှားတွေပါပဲ၊ ဖြတ်လမ်းကနေ ချမ်းသာ
ချင်တော့ ညှိပြာအမှားတွေပဲပြုလုပ်ခဲ့မိသည် ။

"ညီမလေး ပြန်ပါ... မမ ကျေနပ်ပါတယ်... ဖေဖေနဲ့ မောင်လေးအ
တွက် မမဒီလိုလုပ်ရတာ ပါ"

"မမ သုံးဖို့ အတွက် ငွေမလိုပါဘူး သခင်နေပါစေ... မမမှာ အလုပ်ရှိ
ပါတယ်"

"သခင်ပြန်စမ်း နောက်ဘယ်တော့မှ မလာနဲ့ ကိုကိုအတွက်... သူ တာဝန်ယူလိမ့်မယ်"

"အဲ့ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ ကိုကိုရာ... သခင်တောင်းပန်ပါတယ်... မိန်းက လေး တစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝ က ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်တန်ဖိုးရှိပါတယ်... ညီမ လေးသာဆိုရင် ကိုကို ဘယ်လိုခံစားရမလဲ"

"တိတ်စမ်း... ညီမလေးက သူ့လိုနေရာကို ရောက်စရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူး ပြန်တော့၊ ညီမလေး နောက်တစ်ခါထပ်လာရင်... ကိုကို ဒီ ထက်ပိုပြီး သူ့ကိုနှိပ်စက်မှာ နော်"

"ဒုက္ခပါပဲ ကိုကိုရာ..."

"ပြန်... ကိုကိုကိုလည်း ဘာမှ ထောက်ပံ့စရာမလိုဘူး... ညီမလေးနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး"

သခင်ဘယ်လိုမှ ပြောဆိုလို့ မရ၍ စိတ်ညစ်ပြီးပြန်လာရသည် ။ မမ ညှိပြာ သနားပါတယ် ကိုကိုမတရားတာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုကိုရင်သွေး လေးက မမညှိပြာဆီမှာ တွယ်ငြိနေပြီပဲ ကိုကိုရက်စက်တယ်... သူမက ထိုလုပ်ရပ်အား လက်မခံနိုင်ဘဲဖြစ်နေသည် ။

"သခင်... နောက်ထပ်ကိုကိုဆီ လာပြီး မပတ်သက်နဲ့ ၊ ဒီကိုလည်း လုံးဝမလာနဲ့ ကိုကိုမိန်းမကိုလည်း ပြောထားမယ်... မင်းလက်မခံနဲ့ လို့ "

သခင် စိတ်ညစ်ပြီးပြန်လာခဲ့သည် ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ ကိုကို မတရားလုပ်နေတာပဲ၊ မမ သနားပါတယ်။ သူမကရော သခင်အပေါ် ဘယ်လိုမှ လက်ခံနိုင်မှာ မဟုတ်။ သခင်စိတ်ညစ်နေသည် ။ ကားမောင်းပြီး ပြန်လာခဲ့ပေမယ့် စိတ်ကလေးနေ၏။ သူမရပ်ကွက်ထဲမောင်းလာတော့

ကောင်လေးသုံးယောက်ကတားသည်။ ။

"ဘာလုပ်တာလဲ... ဖယ်ပါ"

"ဟာ... အရမ်းချောတဲ့ ညီမလေးပဲ၊ လုပ်ပါ ပိုက်ဆံလေးနည်းနည်း
လောက် ပေးစမ်းပါ"

"ဘယ်လောက်ပေးရမှာလဲ"

"ပါသလောက်... စိန်လက်စွပ်တွေ ချွတ်ပေးလည်း ရပါတယ်"

"ဟင်..."

သခင် ကြောက်လာသည်။ ။ ဆေးမင်ကြောင်အရပ်တွေနှင့် ဆံပင်
တွေ ဗုတ်သိုက်... သခင်ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းမသိ။ လူကလည်း ပြတ်နေ
၏။ ပိုက်ဆံကလည်း ငါးသောင်းပဲပါသည်။ ။

"ဒီမှာ ငါးသောင်းပဲ... အဲ့ဒါပဲ ယူပါ"

"နည်းတယ်"

"ရှင်"

"ရွှေပေး"

မတရား အနိုင်ကျင့်နေမှန်း သိသိကြီးနှင့် သူမဘာဆက်လုပ်ရမှန်းမ
သိ ဖြစ်နေသည်။ ။

"မှူးသခင်"

"ဟင်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဟို... ဒီမှာ"

"ဟေ့ကောင်တွေ ဒါကိုယ့်မိတ်ဆွေပါ။ ကျေးဇူးပြုပြီးတော့ မနှောင့် ယှက်ကြပါနဲ့ သူပိုက်ဆံ ပေးနေပြီပဲ ယူပါ။ ပြီးတော့ ရပ်ကွက်သိက္ခာလည်း ကျပါတယ်"

"မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ လဲ၊ မင်းမရှုပ်တာ အကောင်းဆုံးပဲ..."

"ဟုတ်တယ် ဘော်ဒါ... ဒီလောက်က နည်းတယ်၊ ထိုက်ထိုက်တန်တန်ပေးပါ ငွေလိုနေ လို့ ပါ"

"မင်းတို့ အပ်ထားတဲ့ ပိုက်ဆံမှ မရှိတာပဲ"

"ဝင်မရှုပ်နဲ့ လို့ ပြောထားတယ်နော်"

"ဖယ်ပါ..."

"မဖယ်ဘူးကွာ..."

"ခွပ်"

"ညှီတာ"

"ဒုတ်..."

"ဒုတ်..."

"အား"

"ခွပ်... ခွပ်"

"လာကြပါဦး... ဒီမှာ ရိုက်နေကြပြီ"

"ဒုတ်"

"ဒုတ်"

ခုတော့ဝိုင်းပြီးအနိုင်ကျင့် တောင်းယူနေတဲ့ ကောင်တွေ ထွက်ပြေး

သွားကြသည် ။ သခင်က ရဲစခန်းကို ဖုန်းဆက်လိုက်၍ ဖြစ်၏။ ညီတာ
ကတော့ လက်ကွဲသွားသည် ။
